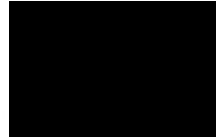

Miljövärdbyrån – Ympäristönsuojelutoimisto
Pargas stad – Paraisten kaupunki
Strandvägen 28 Rantatie
Pargas 21600 Parainen

22.6.2017

OJITUKSEN TOTEUTTAMINEN JA KUIVATUKSEN JÄRJESTÄMINEN KIINTEISTÖILLÄ

on ottanut yhteyttä ympäristönsuojelutoimistoon, koska hänen mukaansa veden johtaminen kiinteistöltä aiheuttaa vettymishaittaa hänen metsäalueellansa. Ympäristönsuojelutoimisto järjesti paikalla katselmuksen 1.6.2017, johon kiinteistönomistajat osallistuivat, ja jossa asiasta keskusteltiin ja erilaisia mahdollisuuksia punnittiin. Keskusteltiin mm. siitä, voitaisiinko kiinteistöltä laskevat vedet kääntää kulkemaan etelään päin pitkin rajaojaa, ja sitten siitä edelleen kiinteistöjen vartta Saaristotien varteen. Sittemmin on Paraisten kaupungin mittausosasto suorittanut ojien korkojen mittauksen (ojien pohjien korkeudet), jotta vedenjohdattamismahdollisuuksista ja mahdollisista ruoppaustarpeista saadaan käsitystä. Mittaustulokset ovat tämän lausunnon liitteenä.

Tähän mennessä saadun tiedon valossa esitämme seuraavan tulkintamme tilanteesta vesilain 5 luvun säännöksiä soveltaen:

1. Koska on omien sanojensa mukaan kaivanut ojat metsäalueelleen noin 20 vuotta sitten, on ojat siten tehty hänen oman metsäkiinteistönsä kuivatusta silmällä pitäen. Metsämaastosta onkin tulkittavissa, että joskus aikaisemmin on vettymishaittaa metsässä esiintynyt. on siten vesilain tarkoittama "ojituksen hyödynsaaja", jota koskee esimerkiksi ojien kunnossapitovelvollisuus, VL 5:8 §;
2. on asentanut rumpuputken kiinteistöltään johtamaan kuivatusvesiä rajaojaan, joka johtaa veden ojareitille metsäkiinteistön läpi. Vesilain 5:9 §:n mukaan asiasta voidaan sopia kiinteistönomistajien kesken, tai tarvittaessa voi kunnan ympäristönsuojeluviranomainen antaa oikeuden veden johtamiseen. Vuoden 2008 ilmakuvausta on pääteltävissä, että jo silloin kiinteistön pohjoisosan kuivatusvedet johdettiin kiinteistöjen väliseen rajaojaan;
3. Ojitus ja veden johtaminen toisen alueelle EI SAA AIHEUTTAA "vahingollista vettymistä tai edun menetystä", VL 5:7 §. Toistaiseksi saamamme käsityksen mukaan ei vettymishaittaa ole ollut todennettavissa;
4. metsäkiinteistön läpi Saaristotien varteen kulkeva oja johtaa vettä, vaikka ojaajako onkin paljolti kasvuston valtaama ja selvästi perkauksen tarpeessa. Korkoero

- rumpuputken kohdalta Saaristotien varteen on 36 cm (noin 100 metrin matkalla), ja siitä edelleen "hyppyrimäen" liittymän rummulle yli 21 cm – edellytykset vedenjohtamiselle ovat siten kohtuullisen hyvät;
5. Koska näkemyksemme mukaan ■■■■■■ kiinteistön kuivatusvedet eivät ole aiheuttaneet "vettymistä tai muuta edunmenetystä" ■■■■■■ kiinteistölle, eivätkä korkeusolosuhteet aseta veden johtamiselle nykyistä reittiä Saaristotien varteen estettä, emme kehota ■■■■■■ kaivamaan kuivatusvesilleen uutta väylää eteläistä reittiä pitkin oman kiinteistönsä varteen. Korkeuserot mahdollistaisivat kyllä sen, mutta toimenpide edellyttäisi kohtuullisen mittavia kaivu- ja rummunasennustöitä, joita ei vesilain perusteella voi vaatia tehtäväksi. Valtion tieviranomaisen ELY-keskus ei myöskään suhtaudu myötämielisesti siihen, että ■■■■■■ liittymän luokse Saaristotien varteen johdettaisiin lisää ojavesiä;
 6. Kasvillisuuden yhä enemmän valtaamat ■■■■■■ ja ■■■■■■ kiinteistön rajaoja sekä ■■■■■■ metsäalueen läpi Saaristotien varteen kulkeva oja tulee mahdollisimman pian perata. Vesilain 5:8 §:n perusteella on oja pidettävä kunnossa. Ojat tulisi raivata ja perata koko pituudeltaan, mieluiten "hyppyrimäen" liittymän rumpuputkelle asti. Tulee kiinnittää huomiota myös siihen, ettei ■■■■■■ metsän läpi kulkevan ns. vanhan Saaristotien 35 cm tierumpu aiheuta vedenjohtamisongelmia mahdollisen jäätymisen vuoksi – tarvittaessa voi rumpuputken poistaa ja kaivaa ojan siltäkin kohdalta avo-ojaksi;
 7. Koska myös ■■■■■■ hyötyy ■■■■■■ metsäalueen läpi kulkevasta ojasta, on hänkin vesilain tarkoittama "hyödynsaaja". Siten myös ■■■■■■ on velvollinen osallistumaan ojan kunnossapitokustannuksiin. ■■■■■■ hyötyy myös kiinteistöjen välisestä nykyisestä rajaojasta, joka kuivattaa myös hänen kiinteistöään;
 8. Katsomme, että sekä ■■■■■■ ja ■■■■■■ kiinteistöjen välinen rajaoja että ■■■■■■ metsäkiinteistön läpi Saaristotien varteen johtava oja tulee perata;
 9. Koska molemmat kiinteistöt hyötävät ojien perkauksesta, ehdotamme, että kustannukset puolitetaan: 50 % - 50 %.
Perkauksen voi toteuttaa joko siten,
 - a) että perkaus tilataan ulkopuoliselta yrittäjältä, joka laskuttaa osallisia 50 % - 50 %,
 - b) että ■■■■■■ perkaa raja-ojan ja ■■■■■■ metsäalueensa läpi kulkevan ojan,
 - c) että ■■■■■■ suorittaa ojien perkauksen omiana työnään ja laskuttaa ■■■■■■ n. 750 € tai ulkopuolisen kaivuuyrittäjän antaman hinta-arvion perusteella puolet arvioidusta ojan raivaus- ja perkauskustannuksesta.

Edellä esitetty on virkamiesten tulkinta kyseessä olevan ojitus- ja vedenjohtamisasian ratkaisusta vesilain periaatteita noudattaen. Mikäli jompikumpi osapuoli on ehdotukseen tyytymätön, voi asiassa hakea paikallisen ympäristönsuojeluviranomaisen ratkaisua. Siinä tapauksessa tulee käsittelyä hakea kirjallisesti vesilain 11 luvun 2 §:n ja 24 §:n mukaisesti. Hakemuksessa tulee erityisesti pystyä perustelemaan niitä mahdollisia haittoja, joita ■■■■■■ kiinteistöltä valuva kuivatusvesi aiheuttaisi ■■■■■■ kiinteistölle.

■■■■■■
Petri Huovila
Ympäristönsuojelutarkastaja

■■■■■■
Carl-Sture Österman
ympäristönsuojelupäällikkö

Vesilaki, luku 5